

TRANSPORTNO OSIGURANJE

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Presuda br.III Pž 531/78-2
od 2.VI 1978.

Vijeće: Jaroslav Chour, mr Veljko Vujović, prof.dr Branko Jakaša

Osiguranje tereta koji se prevozi morem - Osigurateljeva aktivna legitimacija - Utvrđivanje manjka tereta - Osiguratelj je pasivno legitimiran prema brodaru ako je od primaoca po teretnici dobio cesonu ispravu s kojom mu ustupa prava koja ima prema brodaru - Smatra se da je manjak tereta dokazan ako je utvrđjen kontradiktorno između primaoca i brodarovog agenta

Tužitelj je strano osiguravajuće društvo, a tuženi je brodar koji je prevezao teret, manjak kojega je ustanovljen na odredištu.

Svoju aktivnu legitimaciju u odnosu na tuženog brodara temelji na ustupu (cesiji) tražbine od strane primaoca tereta po teretnici broj 6 od 18.X 1976. godine. Tužitelj naime potražuje isplatu iznosa od Lit.1,987.740 spp s naslova naknade štete zbog manjka jednog dijela prevezenog tereta (nedostajalo je na odredištu 39 koleta zajedno sa sirom i dva koleta bez sira). Tužbeno traženje temelji na pismenoj potvrdi o primitku tereta iz broda, iz čega se vidi da su primalac i brodar (odnosno agent brodara) zajednički utvrdili postojanje toga manjka.

Tuženi se protivi tužbenom zahtjevu. Stavlja prigovor pomanjkanja aktivne legitimacije tužitelja. Istiže da je teret iskrcaan iz broda 27.XI 1976, a uskladišten u javnom skladištu (tek sedmog dana) 3.XII 1976. Zato smatra da je teret mogao biti izgubljen tijekom tih 7 dana, od iskrcaja iz broda do časa uskladištenja u skladište.

Prvostepenom presudom obvezan je tuženi platiti tužitelju iznos od Lit. 1,811.052 spp s naslova naknade štete nastale zbog manjka 41 koleta sira. Nadalje, prvo-stepenom presudom odbijen je višak tužbenog zahtjeva za daljnji iznos od 4.457,50 Lit. spp.

Prvostepeni sud smatra da tužitelj na temelju cessione isprave primaoca tereta po teretnici pruža dovoljan dokaz o tome da mu je primalac ustupio svoju tražbinu protiv brodara i time dokazao svoju aktivnu legitimaciju u ovom sporu. Nadalje iz potvrde primitka tereta proizlazi da je brodar predao 41 kotleto manje od količine naznačene u teretnici. To je kontradiktornim putem utvrđeno između primaoca i agenta brodara, pa stoga postoji obveza tuženog brodara da tužitelju kao cessionaru naknadi štetu nastalu zbog manjka tereta.

Tuženi - brodar pobjija žalbom prvostepenu presudu u dijelu kojim je obvezan platiti tužitelju iznos od 1,811.052 Lit. spp, a zbog žalbenog razloga pogrešno i nepotpuno utvrđjenog činjeničnog stanja i zbog pogrešne primjene materijalnog stanja. U žalbi ponavlja prigovore iznesene tijekom prvostepenog postupka. Smatra da je prvostepeni sud iz izvedenih dokaza izveo neosnovan zaključak. Predložio je da se prvostepena presuda u pobijanom dijelu preinaci ili podredno da se ukine.

U odgovoru na žalbu tužitelj predlaže da se žalba tuženog brodara odbije, a njemu naknadi trošak odgovora na žalbu od 700 dinara.

Drugostepeni sud je stao na stajalište da žalba tuženoga nije osnovana.

Prvostepena presuda donesena je pravilnom primjenom odredaba procesnog i materijalnog prava. U obrazloženju prvostepene presude navode se pravilni razlozi zašto je tuženi dužan platiti tužitelju utuženi iznos, pa te razloge drugostepeni sud u cijelosti usvaja i na njih upućuje žalitelja.

U odnosu na navode žalbe potrebno je posebno istaći slijedeće:

Prigovor pomanjkanja aktivne legitimacije tužitelja u odnosu na tuženog nije osnovan iz slijedećih razloga:

Tuženi brodar bio je doista u pravnom odnosu s imaocem tereta po teretnici. Primalac tereta imao je dosjelu tražbinu prema brodaru s naslova naknade štete n. tali zatog utvrđjenog manjka tereta na odredištu, jer je brod iskrcao 41 kotleto tereta manje. To je utvrđeno na pouzdan način između primaoca i agenta brodara potvrdom o iskrcaju tereta potpisom od strane ovlaštenih predstavnika

agenta brodara i primaoca. Primalac tereta je tu svoju tražbinu s naslova naknade štete protiv brodara ustupio gradjanskopravnim ugovorom - cesijom, tj. cedirao tužitelju kao cesonaru, i o tome postoji isprava priložena u raspravnom spisu. Sada tužitelj kao cesonar (temeljem ugovora) nastupa protiv tuženog brodara, pa zato više nije važno da li je tužitelj koji je inače osiguravajuće društvo još i zakonskom cesijom - subrogacijom još jednom stekao i po toj osnovi tražbinu protiv tuženog brodara stupanjem u sva prava osiguranika do visine isplaćene osigurnine i da li je ta subrogacija pravno valjana.

Odluka o troškovima ovog drugostepenog postupka temelji se na odredbi čl.155. i 156. ZPP-a.

Iz iznesenih razloga valjalo je žalbu tuženoga odbiti i odlučiti kao u izreci.

V.V.

Bilješka.- Bez cessione isprave osiguratelj ne bi bio aktivno legitimiran. Osiguranik je naime bio vlasnik robe. S njim brodar ne стоји ni u kakvom pravnom odnosu, pa mu ni ne odgovara za manjak. Za manjak i drugu štetu na robi odgovara primaocu, a ovaj nije osigurateljev osiguranik, pa ne može na temelju svoga prava subrogacije stupiti prema brodaru na mjesto primaoca. Međutim, kada primalac izda cesonu ispravu, osiguratelj ne nastupa u funkciji osiguratelja, već kao cesonar u smislu gradjanskog prava. Primalac može izdati cesonu ispravu bilo kojoj osobi. Prema tome kada se aktivna legitimacija temelji na cesiji osiguratelj mora dokazati samo da ima cesonu ispravu i ne mora dokazivati da je pokrio rizik iz kojega je nastala šteta i da je platio osigurninu.

B.J.